

φύση και στη μοναξιά. Μήπως δεν καταβάλλει κόπο γιατί θεωρεί μάταιη κάθε προσπάθεια προσέγγισης; Αλλά τότε γιατί κυκλοφορεί απανωτά τα βιβλία του και δεν τα κρατά για τον εαυτό του; [...]

Τεύχ. 10, σ. 324

Στο τεύχος 11 (Ιούλιος-Αύγουστος) γράφει για την *Τρελή πορεία* του Β. Ρώτα, για την οποία δεν έχει καλές εντυπώσεις, και τελειώνει, χαριτολογώντας, με ένα ανέκδοτο – είχε κι αυτή το χιούμορ της:

[...] Όταν διαισθάνθηκε το θάνατο να πλησιάζει [ο Λ. ντε Βέγκα] ζήτησε από το γιατρό του να του πει την αλήθεια γιατί πριν πεθάνει είχε να κάνει μια σπουδαία ανακοίνωση: η διάγνωση ήταν απελπιστική: κάλεσε τότε τον εξομολογητή του και του εκμυστηρεύθηκε: «Dante m' emm...» Τηρώ όλες τις αποστάσεις που με χωρίζουν εμένα από τον Λόπε ντε Βέγκα και τον κ. Ρώτα από τον Ντάντε και ξαναλέω: «Η *Τρελή πορεία* με πλήττει».

Τεύχ. 11, σ. 364

Στο τεύχος 12 (Σεπτέμβριος-Οκτώβριος) κρίνει αρνητικά τους: Α. Μάτσα, *Ποιήματα*, Ο. Λάσκο, *Φρεγάτα*, Μ. Τσιάμη, *Νυχτερινά υστερόγραφα*, Γ. Άννινο, *Τραγούδια*, Ν. Προεστόπουλο, *Η ατέρμονη καμπύλη*, ενώ, αντίθετα, δημοσιεύει «δύο ποιήματα» του Α. Μπάρα και του Πάνου Σπάλα, υποστηρίζοντας ότι το έργο αμφοτέρων είναι εκλεκτής ποιότητας (σ. 400). Θα παραθέσω τους πρώτους στίχους του ποιήματος «Στον ίσκιό του μεσημεριού» του Σπάλα, ώστε να κρίνομε αν ο εξαιρετικός τιμώμενος της Θρούλου έχει δίκαια ή άδικα περιπέσει στην αφάνεια:

Με το έμπα του Απρίλη φάνηκε
Το χαμόγελο του Ιονίου στο κατώφλι μας
Και με το γλίστρημα του φιδιού στο φράχτη μας
Φύγαν κι οι υποψίες για τον ήλιο που θα 'ρχόταν.

[...]

Τεύχ. 12, σ. 400

Η «Ποιητική Τέχνη»

Η *Ποιητική Τέχνη*, που τελούσε υπό τη διεύθυνση του Φρίξου Ηλιάδη, ξεκίνησε από τον Μάρτιο του 1947 αποκλειστικά ως περιοδικό ανθολογίας

